

Bedankt voor het downloaden van dit artikel. De artikelen uit de (online)tijdschriften van Uitgeverij Boom zijn auteursrechtelijk beschermd. U kunt er natuurlijk uit citeren (voorzien van een bronvermelding) maar voor reproductie in welke vorm dan ook moet toestemming aan de uitgever worden gevraagd.

Boom

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikelen 16h t/m 16m Auteurswet 1912 jo. Besluit van 27 november 2002, Stb 575, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoeding te voldoen aan de Stichting Reprorecht te Hoofddorp (postbus 3060, 2130 KB, www.reprorecht.nl) of contact op te nemen met de uitgever voor het treffen van een rechtstreekse regeling in de zin van art. 16l, vijfde lid, Auteurswet 1912.

Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16, Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten, postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.cedar.nl/pro).

No part of this book may be reproduced in any way whatsoever without the written permission of the publisher.

info@boomamsterdam.nl
www.boomuitgeversamsterdam.nl

Woorden én daden: leve de samenleving

Daan de Vries

Leeftijd
29 jaar

**Godsdienst/
levensovertuiging**
christelijk (Nederlandse
Hervormde Kerk)

Geboorteplaats
Barneveld

Woonplaats
Barneveld

Actief als
adviseur informatiemanagement bij met
name gemeenten, fractievoorzitter van
het CDA in Barneveld

Politieke partij
CDA-lid sinds 2010

Passies
stevig sporten, muziek luisteren en
speciaalbier ontdekken

Beste Hugo,

Een van de boekjes die het meest indruk op me hebben gemaakt, is de studie 'Mens, waar ben je?' van het Wetenschappelijk Instituut voor het CDA. Een schrijven over de oorsprong, het bestaan en de relevantie van het christendemocratisch gedachtegoed. De titel komt uit Genesis 3:9. Hier stelt God een vraag aan Adam op het moment dat die zich samen met Eva verbergt. Of, beter gezegd: het is een oproep tot verantwoordelijkheid. De mens, geschapen naar het evenbeeld van God, wordt gevraagd om verantwoordelijkheid te nemen. Dit gedeelte geeft wat mij betreft de kern weer van het christendemocratisch gedachtegoed; als mensen zijn we geroepen tot het nemen van verantwoordelijkheid. Tegenover God en onze naasten. En het is aan onze partij om mensen in staat te stellen aan dit appel te voldoen.

Met dit uitgangspunt, de visie op de mens, heeft het CDA relevantie. Als CDA worden we in een tijd van polarisatie vaak gepositioneerd tussen links en rechts: 'Het zit er wat tussenin.' We moeten ons echter positioneren als derde grote stroming. Naast socialisme en liberalisme is er ook nog een keuze

mogelijk voor de christendemocratie. Niet respectievelijk de staat of de markt heeft het voor het zeggen, maar de samenleving.

Hoe komt die christendemocratie dan concreet tot uiting? Daar zijn boeken vol over geschreven, en ik heb niet de illusie dat ik dat even kan vertellen. Met dit schrijven wil ik jou een aantal punten meegeven die wat mij betreft onmisbaar zijn bij het CDA van nu en de toekomst. En voor jou als Rotterdammer maak ik graag gebruik van het Rotterdamse strijdlid, maar dan net even anders: 'Woorden én daden: leve de samenleving.'

Woorden van waarden

want daar komt het wat mij betreft op neer: woorden én daden. We hebben als CDA een verhaal en dat moeten we vertellen. Woorden van waarden.

Vanuit onze grondbeginselen gespreide verantwoordelijkheid, solidariteit,

⋮
Als we de inspiratie vanuit het
evangelie niet meer vertellen, missen
⋮
we de essentie van het bestaan van
⋮
de mens en onze partij!
⋮

rentmeesterschap en publieke gerechtigheid, maar dieper nog vanuit onze bron: het evangelie. Als we dat verhaal niet meer vertellen of niet dŭrven te vertellen, missen we de essentie van het bestaan van de mens en onze partij. Artikel 1 en 2 uit ons Program van Uitgangspunten Kunnen en mogen we niet vergeten: 'steeds zoeken naar de betekenis van het Evangelie voor ons politieke handelen' en 'de politieke overtuiging van het CDA gestalte geven in antwoord op de oproep van de Bijbel'. Dit kan in de politiek alleen door ons handelen ook vanuit deze inspiratie te benoemen. Dat geeft lading aan onze daden en laat mensen zien waarom de C in onze naam zo waardevol is. Zeker ook voor bijvoorbeeld de inwoners van de gemeente Barneveld, waar ik woon en fractievoorzitter van het CDA mag zijn.

Ik ben me ervan bewust dat we er met woorden alleen niet komen. Daar horen ook daden bij. In voorbereiding op dit schrijven zijn de nodige onderwerpen door mijn gedachten gegaan.

Solidariteit als naastenliefde en barmhartigheid

Het is waardevol dat we als partij kunnen putten uit vier uitgangspunten en niet varen op sentimenten. Deze uitgangspunten kunnen echter ook verschillende beelden en perspectieven oproepen. Bijvoorbeeld solidariteit en publieke gerechtigheid. Vanuit solidariteit ben je emotioneel begaan met een schrijnend geval, maar vanuit gerechtigheid kijk je wat afstandelijker, zakelijker naar de situatie. Neem het voorbeeld van de schrijnende situatie op het Griekse eiland Lesbos, met in het bijzonder de alleenstaande vluchtelingenkinderen. Los van het feit dat dit een moeilijke afweging is en dat er nog veel meer hartverscheurende gevallen zijn te bedenken, had ik gehoopt dat bij het CDA de solidariteit de boventoon had gevoerd, zeker omdat dit op ons eigen continent plaatsvindt. De solidariteit vanuit naastenliefde, vanuit barmhartigheid – zeker nu tal van gemeenten zich hier welwillend tegenover hebben uitgesproken. Zonder het te emotioneel te willen maken: deze kinderen zijn niet geholpen met publieke gerechtigheid, maar wel met barmhartigheid. De komende tijd zijn er, naast immigratie, andere, soortgelijke afwegingen. Het CDA mag hier wat mij betreft de barmhartige samenleving vertegenwoordigen.

Gespreide verantwoordelijkheid: sterke gemeenschappen

Dat brengt me ook gelijk bij het derde punt: hoe zijn we een sterke samenleving? Het CDA moet wat mij betreft redeneren vanuit de sterke gemeenschappen; sterke grote steden en sterke kleine dorpen. Het samengaan van gemeenten en het bundelen van krachten lijkt onvermijdelijk gezien de vele taken die lokaal moeten worden opgepakt. We hebben de decentralisaties nog maar net achter ons – hoewel daar nog steeds de nodige uitdagingen liggen – en de impactvolle omgevingswet staat al weer op de agenda. Veel gemeenten, zeker kleine en middelgrote, stoeien met hun huishoudboekje om aan deze wettelijke taken te kunnen voldoen. Iets wat kan resulteren in versoepeling van bijvoorbeeld het openbaar gebied en/of in lastenverzwaring. Het CDA heeft vanuit zijn uitgangspunten een belangrijke rol, ditmaal vanuit gespreide verantwoordelijkheid.

Gespreide verantwoordelijkheid gaat er namelijk van uit dat de verantwoordelijkheid op de plek wordt gelegd waar deze het best past. Bij de decentralisaties van de zorg is ervoor gekozen om deze lager in het huis van Thorbecke te leggen. Dat kan een legitieme keuze zijn, maar hier hoort dan wel het benodigde budget bij. De oproepen van tal van gemeenten de afgelopen jaren hebben incidenteel geld opgeleverd, maar er is een structurele (financiële) aanpak vanuit het Rijk gevraagd. Heb aandacht voor

gemeenten, naast de grotere steden, met gemeenschappen waar veel onderlinge betrokkenheid is en inwoners in staat zijn om veel zelf samen op te pakken.

Tegen polarisatie

Tot slot: we leven in een tijd waarin uitersten steeds zichtbaarder en uitgesprokener worden – een beweging die we wereldwijd zien en die zorgelijk is. Het inhoudelijke onderwerp en het gesprek staan niet langer centraal; het lijkt meer en meer te gaan over de verschillen. Mensen worden weggezet in een bepaalde hoek; je bent links of rechts, je bent ergens voor of tegen, en het is vooral zaak om in je eigen groepje te blijven zitten. Daarbij worden nogal eens mensen verdacht gemaakt, of hun wordt de mond gesnoerd. Deze tijd vraagt dus veel van onze rechtsstaat met onze grondbeginselen en de scheiding der machten, en geeft ons als CDA ook een belangrijke verantwoordelijkheid. Een belangrijk element bij de oprichting van het CDA was namelijk, volgens oprichter Piet Steenkamp, om op te treden tegen de polarisatie: de partij zou juist op zoek gaan naar wat ons bindt. Dat klinkt algemeen en mogelijk wat saai richting de kiezer, maar in deze tijd is dit uitgangspunt onmisbaar. Het betekent dat we ons als partij uitspreken wanneer bevolkingsgroepen worden weggezet, wanneer collega's voor rotte vis worden uitgemaakt, en wanneer de rechtsstaat wordt aangevallen. Dat is verantwoordelijkheid nemen en verantwoordelijkheid geven.

Beste Hugo, het is nogal een klus waar we als CDA voor staan. En dat is niet alleen voor jou als partijleider een hele verantwoordelijkheid, maar voor de hele partij. Op lokaal, provinciaal én landelijk niveau. Maar ik ben ervan overtuigd dat wij deze klus aankunnen. Met focus op, en onze basis in de samenleving. Met woorden én daden: leve de samenleving!

Hartelijke groet,
Daan de Vries

